

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., bygge-loven og lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. (Udvidelse af bygherrekredsen til alment byggeri og klagebehandling).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 6/11 2002. Første behandling 12/11 2002. Betænkning 5/12 2002. Ændringsforslag nr. 4-6 af 6/12 2002 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 3 ændringsforslag af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Det er jo efterhånden fire ændringsforslag, vi har til behandling her i dag. Der er kommet to tidligere fra ministeren, som vi kan støtte. Så er der kommet et fra SF, som vi også kan støtte, og så er der kommet et efter betænkningssagførelsen, og så vidt jeg kan vurdere, er det af rent teknisk karakter, så det kan vi også støtte.

Når vi modsat regeringen og flere andre partier støtter SF's forslag, hænger det sammen med, at vi allerede ved førstebehandlingen sagde, at vi sådan set var meget positive omkring den her problemstilling. Men jeg synes ikke, at vi efterfølgende er blevet så forfærdelig meget klogere i nogen af de svar, vi har fået. Vi mangler også et svar, der er blevet lovet undervejs, men vi har så kunnet erfare, at det i hvert fald ikke når frem til andenbehandlingen i dag.

Derfor synes vi, det ville være en fremragende idé, om Folketinget bakkede op om SF's ændringsforslag, for det har faktisk noget at gøre med, at der i det lovforslag her kan være en usikkerhed med hensyn til, hvordan driftsherrens rolle bliver. Jeg sagde allerede ved førstebehandlingen, at det er vi betænkelige ved, og der-

for kan vi sige, at SF's forslag i hvert fald er noget, der går i den rigtige retning.

Men vi havde gerne set nogle bedre præciseringer omkring nogle af de forhold, jeg har nævnt tidligere, og derfor har vi i vores betænkningssbidrag repeteret dem, så ingen kan være i tvivl om, at vi ikke synes, det her er godt nok.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 41 stemte for, 69 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4-6 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 31/10 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 28/11 2002. Tilføjelse til betænkning 6/12 2002).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Der var stillet 3 ændringsforslag i tilføjelsen til betænkningen.

Uden for betænkningen eller i tilføjelsen til betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Jeg skal for god ordens skyld sige, at vi naturligvis stemmer for kulturministerens ændringsforslag og så imod de syv ændringsforslag fra oppositionen.

Det, som får mig herop, er egentlig et spørgsmål måske særlig rettet til Det Radikale Venstre, for når man ser på debatten om navnlig privatiseringen af TV 2 her igennem de sidste 14 dage, kan det jo nok undre en stor del af offentligheden, hvorfor der ikke er ét eneste af de ændringsforslag, som oppositionen har stillet, der omhandler TV 2 overhovedet.

Kl. 10.05

Jeg synes, det kunne være interessant at få en forklaring på, at der altså ikke er ét eneste af de ændringsforslag, der er stillet i forhold til L. 40, som omhandler TV 2 overhovedet. Det ville være interessant, hvis hr. Naser Khader eller fru Marianne Jelved kunne komme op og svare på det.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Diskussionen har været, om privatisering af TV 2 er en tretrinsraket eller totrinsraket. Regeringen har hele tiden sagt, at det er en tretrinsraket, det vil sige, at første fase i den proces er, at man skulle udskille regionerne fra TV 2, og det har vi opfattet som en del af den videre proces, af TV 2's privatiseringsproces.

Men nu kommer man med en ny argumentation, nemlig at dette kun er en totrinsraket. Nu hedder det sig, at udskillelsen af regionerne bare sker, fordi det er fornuftigt, og ikke som en del af den videre privatiseringsproces.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, det var jo et interessant svar, for det meste af det var jo et ikkesvar, må jeg sige til hr. Naser Khader.

Hvis udskillelsen af TV 2-regionerne, som vi mener er helt fornuftigt for at sikre, at TV 2-regionernes økonomi ikke skal være dikteret af ledelsen på TV 2, skulle være en del af privatiseringsprocessen, kan man jo undre sig over, at der ikke er stillet et ændringsforslag fra Det Radikale Venstre på det her område.

Altså det, der er sagen, er, at vi i 14 dage har skullet høre om privatiseringen af TV 2 i forbindelse med det her lovforslag. Man brugte og har brugt privatiseringen af TV 2 som argument for, at loven skulle udskydes, at man ville have den udskudt til efter nytår, selv om vi hele tiden har sagt, at der jo ikke står noget i denne her lov om privatiseringen af TV 2, der er jo ikke truffet en politisk beslutning, og når vi stemmer ved tredjehandlingen, vil der heller ikke være truffet en politisk beslutning om privatiseringen af TV 2.

Man kan jo undre sig over, hvis det her lovforslag handler så meget om privatiseringen af TV 2, at der så ikke er ét eneste, ikke ét eneste ændringsforslag fra oppositionen, der omhandler privatiseringen af TV 2. For det vil man nemlig ikke kunne lave, det vil være helt umuligt at lave, for der står ikke noget i loven om det.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jamen altså hr. Jens Rohde prøver jo at få hele debatten til at se ud af noget andet end det, det har handlet om. Debatten har jo ikke kun handlet om privatisering.

Det, der har overrasket Det Radikale Venstre og stadig væk overrasker Det Radikale Venstre, er, at Venstre tager så lidt hensyn til public service-forpligtelserne. Det er dét, vi gerne ville have haft frem i offentligheden lys. Hvad er der af konsekvenser for public service-opgaven? Det er en meget væsentlig del; privatiseringen af TV 2 er en anden.

Men hr. Jens Rohde ved udmærket godt, at Det Radikale Venstre jo ikke har en eller anden principbeslutning om, at TV 2 i givet fald ikke ville kunne privatiseres. Det afhænger fuldstændig af grundlaget, og der mangler vi jo at få offentliggjort en rapport fra Kulturministeriet, som bl.a. skal beskrive, på hvilket grundlag TV 2 i givet fald skal kunne privatiseres.

Jeg troede, at hr. Jens Rohde havde deltaget i forhandlingerne om medieforliget i forsommeren.

Vi mangler at vide, hvad det økonomiske grundlag er. Det kommer jo efter jul. Så det handler om mange andre ting end det, hr. Jens Rohde gerne vil have det til at handle om.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Ja, det handler nemlig om mange andre ting end privatiseringen af TV 2.

Grunden til, at diskussionen om en eventuel privatisering af TV 2 er kommet op, er, at der siden førstebehandlingen er dukket en hemmeligholdt rapport op, den rapport, som vi ikke kan få lov til at se. Og Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, har hele tiden hævdet, at denne rapport ikke har noget med lovforslag nr. L 40 at gøre. Men det har den, hvis man betragter det at udskille regionerne fra TV 2 som en del af den videre privatiseringsproces.

Kl. 10.10

I øvrigt er der også kommet noget andet frem ved førstebehandlingen, da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Poul Nødgaard, var oppe på Folketingets talerstol og sige, at bestyrelsen skal blande sig i journalisterne arbejde. Det er da meget nyt, og det er derfor, den diskussion er startet igen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Under anden behandling forholder vi os til ændringsforslagene i første omgang, og det, hr. Jens Rohde har forholdt sig til, er et ændringsforslag, som ikke foreligger. Men der er altså en række ændringsforslag, som man skal forholde sig til, og det synes jeg også hr. Jens Rohde skal gøre.

Så vil jeg godt henvise hr. Jens Rohde til tilførelsen til betænkningen, for det, som kom ud af høringen, som jo ikke primært handlede om TV 2's privatisering, men om public service og de konsekvenser, der ligger i en mulig privatisering af TV 2, senere selvfølgelig, og også med hensyn til, hvilken rolle bestyrelsen skal spille, er det, der ligger i diskussionen omkring public service.

Så for SF's vedkommende har det aldrig været specielt TV 2's privatisering, der var interessant at diskutere nu. Vi vidste jo godt, den ville komme, det vil hr. Jens Rohde gerne have gennemført, men der er en række andre problemer, som vi også synes det er relevant at diskutere, og det er derfor, vi har stillet en række ændringsforslag.

Derimod kan man ikke stille ændringsforslag om privatiseringen af TV 2, for der står kun noget i bemærkningerne, og man kan ikke stille ændringsforslag i bemærkningerne. Derimod

kan man lave en betænkning, der siger noget om det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Aage Frandsen: Jamen tak for det, det var lige det, vi havde behov for at få slået fast; det kunne De Radikale så ikke gøre, men det kunne hr. Aage Frandsen. Jeg har heller ikke på noget tidspunkt sagt, at der var noget galt i den argumentation, som SF kom med. Vi ved godt, at vi har nogle områder, hvor vi er politisk uenige, og det er fair nok.

Men jeg må sige, at både for fru Marianne Jelved og hr. Naser Khader går det jo fuldstændig galt. Hvor i alverden står der i L nr. 40, at kravene til public service f.eks. skal slækkes? Hvad er det for en påstand at komme med?

Virkeligheden er, at public service-kravene jo i langt højere grad bliver specificeret, i langt højere grad bliver forpligtende, fordi man indgår en public service-kontrakt med både Danmarks Radio og med TV 2 – og også med et privatiseret TV 2.

Så det er simpelt hen en sandhed med modifikation eller en tilsnigelse, hvis ikke det, der er værre, at stå heroppefra og sige, at vi slækker på public service-begreberne.

I forhold til hele den træneringsproces, som Det Radikale Venstre har stillet sig i spidsen for i forhold til lovforslaget her, må jeg sige, at der da ikke er noget nyt i, at vi vil privatisere TV 2, at det vil regeringen gerne. Der er heller ikke noget nyt i, at der skal laves public service-kontrakter. Det har fru Marianne Jelved og hr. Naser Khader da vidst siden den 3. juni.

Når hr. Naser Khader og fru Marianne Jelved ikke får så mange oplysninger, som de gerne ville have haft, er det jo, fordi de har lavet en selvvalgt situation, nemlig at man ikke sidder inde i forligskredsen. Sådan er det. Men det er jo et valg, Det Radikale Venstre har truffet, og der er ikke kommet noget som helst nyt frem siden den 3. juni – ud over lovforslaget her.

Jeg er altså nødt til at fastholde, at det er ikke mig, der har forsøgt at få det her lovforslag til at handle om privatiseringen af TV 2. Jeg har deltaget i to mediedebatter på radio og tv med hr. Naser Khader, og hele omdrejningspunktet var privatiseringen af TV 2. Som hr. Aage Frandsen ganske rigtigt siger: Det står der ikke noget om i L 40, kun i bemærkningerne, og derfor har det ikke kunnet bruges som argument.

Det er bare dér, jeg prøver at få en lille smule saglighed ind i begrundelserne eller prøver at få en forklaring på, hvorfor man skal træner et lovforslag, som ikke har med det at gøre, som man står og siger.

Formanden:

Fru Jytte Wittrock, derefter hr. Søren Søndergaard og hr. Poul Nødgaard. Er det for korte bemærkninger? (*Ophold*). Nej, det er det ikke. Så får hr. Poul Nødgaard ordet for en kort bemærkning.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er en kort bemærkning til hr. Jens Rohde, som kommer nu i form af et spørgsmål.

Vil hr. Jens Rohde, der også er med i mediepolitiske forhandlinger for sit parti, bekræfte, at der i øjeblikket forhandles om public service-kontrakter i relation til både Danmarks Radio og TV 2, og at disse kontrakter vil få et sådant udseende, at vi er sikre på, at f.eks. TV 2 mindst vil sende med samme høje kvalitet, som de sender i øjeblikket? Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Vil hr. Jens Rohde bekræfte over for dette undrende Folketing, at der fra fru Marianne Jelveds side tales om en hemmeligholdt rapport? Jeg, der er ordfører for Dansk Folkeparti i den her sag, har ikke set nogen form for rapport.

Jeg ved, at der er noget på vej, og jeg ved også, at det kommer engang i januar. Jeg ved også, at det, der allerede er kommet – kald det, hvad man vil, en delrapport eller sådan noget – skal bearbejdes, den skal yderligere udbygges, og hvad ved jeg.

Når det er sket, får de mediepolitiske ordførere for de tre partier den at se, og selvfølgelig bliver de, der har stemt imod den her medieaftale, naturligvis også inddraget.

Det er vigtigt, at hr. Jens Rohde bekræfter de her to spørgsmål over for Folketinget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo lidt utraditionelt, at regeringspartiernes første ordfører bruger sit indlæg i debatten om ændringsforslagene til at stille spørgsmål. Det ville måske have været lidt mere hensigtsmæssigt for debatten, hvis Venstres ordfører havde valgt at bruge sit indlæg – i stedet for nu at skulle bruge korte bemærkninger på det – på at gen-

nemgå, hvad Venstres holdning er til de ændringsforslag, som er stillet, og som man ikke har kommenteret i betænkningen.

Til hr. Jens Rohde: Hvad er Venstres holdning til de ændringsforslag? Hvad er begrundelsen for, at man afviser de ændringsforslag, hvilket man ikke har begrundet i betænkningen.

Så siger hr. Jens Rohde, at der jo ikke her er lagt op til nogen forringelser, og at vi slet ikke diskuterer privatiseringer osv. Derfor vil jeg godt spørge hr. Jens Rohde, om det står i loven, at der »må forventes visse justeringer i de public service-forpligtelser, som TV 2 A/S skal opfylde«. Er det noget, der står i loven, eller er det noget, der ikke står i loven?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Reglerne for Folketingets udvalgsbehandling er, at efter første behandling kan der komme deputationer i udvalget.

Nu har vi en meget presset lovgivningsproces her op til jul, det har vi hvert år, det må vi acceptere. Derfor er det jo bemærkelsesværdigt, at hr. Jens Rohde kalder et almindeligt demokratisk forsøg på at få tilgodeset i det her tilfælde et større mindretals ønske om at få belyst konsekvenserne af nogle af de ting, som deputationer i udvalget gør opmærksom på, for trænering.

Det har handlet om to ting, og det kom høringsen også til at handle om, nemlig digitalisering og public service-vilkårene. Det har intet med trænering at gøre, det er en rent demokratisk tankegang.

Hvis vi mener, at der er et flertal, der er ved at lovgive om noget, i det her tilfælde f.eks. Danmarks Radios bestyrelses kompetence, og det ikke er kommet til offentlighedens kendskab i tilstrækkeligt omfang efter mindretallets opfattelse, så kan jeg forstå, at hr. Jens Rohde vil overrule et mindretal og ikke give det mindretal plads til at få belyst de konsekvenser.

Hvis hr. Jens Rohdes samvittighed er i orden, skulle hr. Jens Rohde jo være fuldstændig large i forhold til det her. Men det bliver kaldt trænering. Det er en mærkelig demokratiopfattelse, Venstre har.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg havde ikke noget problem med, at der skulle være høring eller noget. Jeg siger bare til fru Marianne Jelved, at medieaftalen jo sådan set har været kendt og klar siden den 3. juni. Og der er

ikke kommet noget nyt, heller ikke i forhold til digitaliseringen; man opstiller nogle rammer, man giver lov hjemmel til at lave et udbud, men hvordan hele digitaliseringen skal foregå, er jo slet ikke besluttet endnu.

Kl. 10.20

Det mener jeg så i øvrigt vi bør tage en større høring om her i foråret, for det er virkelig en sag, som er uhyggelig kompliceret, men som også kan indebære meget store konsekvenser for vores mediebillende. Men derfor behøver man jo ikke at lave sådan en høj, vilde dyr i forbindelse med den her lov. Så det er fint nok at lave høringer; jeg synes bare, det havde klædt Det Radikale Venstre, om man måske havde været lidt oppe på dupperne noget før. Man har jo kunnet lave høring i oktober, i september – jeg ved ikke, om Det Radikale Venstre har gået med hovedet under armen i det sidste halve år og overhovedet ikke tænkt på, at der rent faktisk nu vil blive udmøntet et medieforlig, som man ikke selv har del i.

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at jeg kan bekræfte de oplysninger, og jeg kender heller ikke den rapport. Det der med at stå heroppe på talerstolen og sige, at der er en hemmeligholdt rapport, er ganske enkelt ikke korrekt. Jeg har ikke set den endnu. Jeg ved også, at kulturministeren heller ikke har læst den, så der er ikke noget at komme efter. Og det er jo klart, at alle talerne i sådan en rapport – det er jo det, vi har sagt – kan man ikke sådan blotlægge og have svævende ude i det offentlige rum, for det ville være en katastrofe for TV 2. Men selvfølgelig skal hovedkonklusionerne da offentliggøres, når vi når dertil.

Så må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg simpelt hen ikke kan nå at gennemgå det. Så må hr. Søndergaard blive mere konkret med hensyn til, hvorfor jeg har noget imod de og de ændringsforslag. Jeg kan ikke nå alle syv igennem, men det er jo fremgået af debatterne, hvad det er, vi står for, og hvad det er, vi vil. Det har vi været meget klare om. Jeg får faktisk altid skyld for, at jeg er lidt for klar i holdningerne på medieområdet, så der burde ikke være noget nyt dér.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Jens Rohde vil jeg lige sige, at Folketingets forretningsorden er så viseligt indrettet, at der er meget god tid til at forholde sig til de forskellige ændringsforslag, så hvis hr. Jens Rohde ville

have brugt sin tid på det, tror jeg, vi kunne have nået igennem dem alle sammen. Nu har hr. Jens Rohde altså kun korte bemærkninger, men så bliver der jo en anden omgang, som hr. Jens Rohde eventuelt kan benytte sig af.

Med hensyn til den rapport, som endnu ikke foreligger, var det jo fuldstændig uklart for et stykke tid siden for os her i Folketinget – måske ikke for regeringspartierne – hvad det var for en rapport, for det forlød, at der var en rapport på vej osv. osv. Der har vi så fået klaret af i et samråd med kulturministeren, hvor langt den er, men det kunne vi jo ikke vide, og svarene til os om, hvad det var for noget, var i starten meget upræcise. Det har vi så fået klaret af.

Med hensyn til public service, hvor hr. Nødgaard og hr. Jens Rohde siger, at der er sikkerhed for public service, så er der altså én ting, som jeg synes netop høringen gav os et eksempel på er et problem omkring det, der laves nu i denne lov. Det er med hensyn til de snævre målgrupper.

Formanden:

Jeg kan give den oplysning til Tinget, at økonomi- og erhvervsministeren er fungerende kulturminister i dag.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Må jeg lige citere indledningen af den skriftlige fremsættelse fra den 31. oktober. Der står:

»Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre den aftale om mediepolitikken for perioden 2002-2006, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik den 3. juni 2002.«

I den aftale fylder privatiseringen af TV 2 meget. Med hensyn til privatiseringen af TV 2 har vi under hele forløbet sagt, at vi principielt ikke har noget imod, at TV 2 bliver privatiseret, hvis vi kan få en garanti for, at TV 2 efter en privatisering er, som TV 2 er i dag. Der må ikke slækkes på kravene. Det er det ene.

Det andet: Efter første behandling kom det frem, at der er en rapport. Vi bad om at se rapporten, og selvfølgelig ville vi ikke se de tal, der er meget, meget følsomme, men hovedkonklusionerne kunne man godt offentliggøre. I øvrigt kan man bede om at få offentliggjort hovedkonklusioner, om rapporten så har noget at gøre med L 40 eller ej. Altså hører vi, at der er en rapport, som er ved at analysere, om TV 2 skal privatiseres, skal vi i Kulturudvalget også have lov til at bede om at se hovedkonklusionerne.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning)

Marianne Jelved (RV):

Hr. Jens Rohde forsøger jo at få billedet af virkeligheden til at se ud på en bestemt måde, men det skal ikke lykkes hr. Jens Rohde.

Vi har meget stor respekt for den procedure, der foregår i udvalget – og »vi« er Det Radikale Venstre. Og jeg har i øvrigt indtryk af, at der er andre partier, der også har det, men hr. Jens Rohde har ikke.

Hr. Jens Rohde tilsidesætter ønsker fra medlemmer af et Kulturudvalg – et mindretal – som på grund af en deputation fremlæggelse og problematiseringen af nogle forhold, herunder public service-begrebet, Danmarks Radios bestyrelses kompetencer og andre ting, ønsker det belyst yderligere ved at bruge et relativt nyt instrument, som vi har i Folketinget, nemlig at kunne have eksperthøringer. Det er jo det, der er sagens kerne. Det er det, hr. Jens Rohde kalder træning af et lovforslag.

Så er jeg glad for, at vi har en grundlov, som foreskriver, hvordan og med hvilke intervaller man første- anden- og tredjebehandler et lovforslag. Jeg er også glad for, at man har en mindretalsbeskyttelse i grundloven, og det er den, vi har brugt. Og den forbeholder vi os ret til at bruge, når vi mener, at tingene skal belyses – også i offentligheden uden for lukkede udvalgsmøder.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen den skal fru Marianne Jelved da have lov til at bruge, lige så meget som hun har lyst til. Det, man bare har brugt som argument for den her høring, de argumenter, man har brugt, har bare ikke haft ret meget med det her lovforslag at gøre.

Nu har jeg altså siddet i meget lange interview med hr. Naser Khader og diskuteret privatisering af TV 2 og privatisering af TV 2 i forbindelse med lovforslag nr. L 40, og det er simpelt hen ikke lykkedes mig at overbevise ham om, at det her ikke har noget med TV 2 at gøre og privatiseringen af TV 2 at gøre.

Der er det bare, jeg siger: Argumenterne for høringen har jeg haft svært ved at forstå, men man fik jo altså sin høring. Argumenterne har jo ikke haft nogen relevans for det lovforslag her, der hedder L 40 – sagt til fru Marianne Jelved – det er jo sagens kerne. Og det er derfor, jeg har

opfattet det som træning. Men altså fred være med det. Vi fik den høring, og sådan blev det.

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen angående den rapport: Jeg er glad for, at hr. Aage Frandsen står heroppe og siger, at nu har vi fået klarhed over, hvordan tingene stiller sig med den her rapport, for for 4 minutter siden stod hr. Naser Khader heroppe og blev ved med at fastholde, at der forelå en hemmelig rapport, som man ikke ville vise Kulturudvalget. Og det gør der altså ikke, det er jeg nødt til at slå fast.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, der i hvert fald fortsat er en hemmelighed ud over den der rapport ovre i Kulturministeriet, er, hvad Venstre rent faktisk mener om de ændringsforslag, der er stillet.

Der er stillet nogle ændringsforslag, dem har Venstre haft mulighed for at forholde sig til i betænkningen. Det gør man ikke. Man afviser dem, men man begrundet ikke, hvorfor man afviser dem. Så har man 10 minutter her, hvor man kan gennemgå, hvorfor man afviser dem. Det gør man ikke. Og det synes jeg bare, at hr. Jens Rohde skal bruge sin tid på.

Så vil jeg godt spørge hr. Jens Rohde om ud-sagnet: »Privatiseringen af TV 2 har intet med den her lov at gøre«. Hvad er grunden til, at der står i lovforslaget, at der må forventes visse justeringer i de public service-forpligtelser, som TV 2 A/S skal opfylde. Hvad betyder det konkret?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Netop på det punkt, som også hr. Søndergaard er inde på, nemlig omkring public service, er der allerede her varslet ændringer. Det står også i medieaftalen, at man netop ikke for TV 2's vedkommende i fremtiden i en privatiseret ordning skal sende til snævre målgrupper. Så på den måde tager man jo højde for det.

Jeg synes også, det er i orden, at man ligesom har nogle spor og nogle trin i det her forløb, og derfor synes jeg ikke, at regeringspartierne skal lade, som om det slet ikke har noget med en privatisering at gøre, for det har det selvfølgelig også. Det er ikke det, det primært drejer sig om i det her lovforslag, men det er også en del af det.

Kl. 10.30

Med hensyn til rapporten vil jeg sige her til allersidst, at jeg føler mig sikker på, at den sag er i orden, for nu har ministeren jo oplyst under

ministeransvar, hvad der foreligger i denne forbindelse. Men det vidste jeg jo ikke for 6 dage siden. Det var via samråd og via yderligere spørgsmål, som vi har fået svar på lige her op til klokken 10, som det var blevet lovet, men heller ikke før.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil godt allerførst slå fast, at i Kristeligt Folkeparti har vi ikke modsat os en privatisering af TV 2. Men vi har lagt vægt på, det skulle være public service-delen, der var den vigtigste, fordi det er indholdet, det drejer sig om, og ikke ejerskabet.

Så vil jeg også gerne med det samme sige, at når det gælder denne rapport, er vi helt med på, at der foreligger en rapport nu. Det svar har vi fået fra ministeren, og så tror vi, at sådan er det.

Vel vidende at det ikke har noget med dette lovforslag om privatisering af public service at gøre, må Venstre og regeringen jo have gjort sig nogle overvejelser, når der står i lovforslaget, at der skal være nogle justeringer af public service i forbindelse med salg af TV 2. Jeg var meget inde på det under førstebehandlingen, hvor jeg igen og igen spurgte til disse justeringer: Hvad ligger der i at justere public service ved salg af TV 2? Det fik jeg ikke noget svar på dengang.

Angående ændringsforslagene fra oppositionen vil jeg meget gerne have en kommentar til dem, men hvis man gerne vil have noget mere konkret, kan jeg jo spørge hr. Jens Rohde, hvad holdningen er i Danmarks Radios og TV 2's bestyrelse med hensyn til programansvar.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Tak til fru Bodil Kornbek for de spørgsmål.

Justering af public service-kravene er jo en helt naturlig følge af, at forligspartierne laver et udkast til en public service-kontrakt, som kulturministeren så skal forhandle med både Danmarks Radio og TV 2. Det bringer mig ind på selve bestyrelseskompetencen, for det er helt naturligt for os, at når man laver en public service-kontrakt, er det bestyrelsen, der har det overordnede ansvar for, at denne kontrakt overholdes.

Nu har jeg hørt flere sige, at ved at lave den konstruktion sætter man sig uden for det gode, nordiske selskab. Men sådan er det faktisk allerede i Sverige. I Sverige har styrelsen det overordnede ansvar for at overholde programforpligtelserne.

Danmarks Radios bestyrelse har ingen kompetence til f.eks. at blande sig i, om der skal være rådhusklokker før Radioavisen klokken 12.00 eller ej. Det vil jeg gerne slå fast med syvtonneresm, og det har ministeren også gjort i et svar, som jeg tror er tilgæet medieordførerne. Det er utrolig vigtigt at få det slået fast, for det har der tilsyneladende været uklarhed om, men bestyrelsen har altså ikke kompetence til at træffe de beslutninger. Den kan selvfølgelig diskutere, hvad den vil, men den har ikke kompetence til at diktere, at der skal være rådhusklokker eller ej. Det kan man have sin personlige holdning til, men det er ene og alene direktionen, der har denne kompetence.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg synes, det er meget fint, at hr. Jens Rohde siger, at bestyrelsen har ingen kompetence til at bestemme, om der skal være rådhusklokker eller ej. Men det kan vi ikke læse ud af lovforslaget, og det synes jeg er et stort problem.

Når der står, at bestyrelsen får programansvar, kan det åbenbart tolkes på mange måder inden for selve forligskredsen, så derfor synes jeg, det er fint, at hr. Jens Rohde siger det. Men jeg mener altså også, det bør gøres meget klart i lovforslaget, at dette programansvar ikke bør ligge hos bestyrelsen.

Med hensyn til at justere har jeg tidligere været inde på, at de justeringer, der er tale om, kun er hæftet på den del af lovforslaget, der drejer sig om TV 2 og salg af TV 2, men ikke på den del, der vedrører Danmarks Radio. Jeg har ført gjort opmærksom på, at jeg undrer mig over, at når man taler om justeringer, gør man det ikke samlet med en rød tråd gennem det hele. De er kun nævnt i forbindelse med TV 2 og salg af TV 2 med ordene »justering af public service«, og jeg må sige, at det tolker vi i Kristeligt Folkeparti som at justere nedad, det vil sige, at man vil lempe kravene til public service.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår godt, at Venstres ordfører ikke vil ind i diskussionen om ændringsforslagene. Jeg forstår godt, at Venstres ordfører hellere vil bruge sine 10 minutter heroppe på at stille spørgsmål end på at kommentere det, der er foreslået, for regeringen har sammen med Dansk Folkeparti en ualmindelig dårlig sag her, hvor det er nogle

helt andre hensyn end at levere godt tv, der driver værket. Enhver ved jo, at skal man have et privatiseret TV 2 til at løbe rundt, og skal man have nogle penge ud af det, så man kan lukke de huller, der er kommet i finansministerens kasse på grund af skattestoppet osv., bliver man nødt til at skrue ned for public service-forpligtelsen og nødt til at lave dårligere tv. Så enkelt er det, men det kan man ikke sige åbent, og derfor laver man denne formulering om justering.

Jeg vil spørge hr. Jens Rohde, om vi ikke kan lave en aftale om, at når public service-forpligtelsesforslaget kommer fra ministeren, skal det simpelt hen fremlægges til debat her i Folketinget. Så kan vi snakke om det, og så kan vi jo se, om der stadig er flertal for det til den tid. Skal vi ikke lave den aftale?

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Der er jo ingen tvivl om, at når debatten går, som den gør lige nu, er det, fordi der er mange uklarheder.

Jeg vil stille et direkte spørgsmål til hr. Jens Rohde: Hr. Jens Rohde står her og siger, at bestyrelsen ikke skal kunne blande sig i, om der skal være rådhusklokker eller ej, men jeg og Socialdemokratiet er sådan set mere optaget af, om den kan blande sig i noget, der er mere væsentligt, end om rådhusklokkerne skal være der eller ej, altså blande sig direkte i de enkelte programmer. Jeg vil gerne bede hr. Jens Rohde svare på det heroppefra.

Formanden:

Hr. Jens Rohde, og nu ikke for mange rådhusklokker, vel?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, jeg skal prøve at lade være med at ryste for meget på hovedet.

Jeg glemte at svare hr. Søren Søndergaard før, så jeg må hellere gøre det nu. Nej, jeg vil ikke lave nogen aftale med hr. Søren Søndergaard, for hr. Søren Søndergaard har valgt at sidde uden for forligskredsen, og det er sådan, at kun ved at være en del af forliget får man indflydelse på, hvordan public service-kontrakten kommer til at se ud.

Jeg kan godt sige, at den public service-kontrakt, som vi er i gang med at forhandle, bliver rent indholdsmæssigt langt, langt mere vital end de meget vage formuleringer om public service,

der findes i dag. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at vi får en styrkelse af public service, og selv hr. Søren Søndergaard må kunne forstå, at de, som har mindst interesse i, at privatiseringen ikke bliver en succes, er regeringspartierne. Vi har jo ikke nogen interesse i, at der kommer dårligere tv, men i at vise, at det faktisk godt kan lade sig gøre at lave udmærket tv på de nye vilkår.

Når jeg hører hr. Søren Søndergaard i dag, minder det mig om de ord, Enhedslisten også brugte i forbindelse med privatiseringen af Tele Danmark, hvor hr. Bruno Jerup i sin tid stod heroppe og gav den hele armen med, hvor forføreligt det ville ende, når man privatiserede Tele Danmark. Men hvad blev resultatet? Der er faktisk flere tjenester på det liberaliserede telemarked, der er kommet langt flere muligheder og en enorm udvikling på området. Det er lidt af den gamle socialistsnak, men det er selvfølgelig o.k., for den skal hr. Søren Søndergaard jo køre frem med.

Til fru Bodil Kornbek kan jeg sige, at vi vil under alle omstændigheder sikre, at TV 2 fortsat kan være medlem af EBU. Det er helt afgørende for os.

Fru Jytte Wittrocks spørgsmål om bestyrelsens kompetenceansvar har jeg svaret på. Men det er langt, langt vigtigere, hvad ministeren svarer, end hvad jeg svarer, for ministerens ord er lov, og ministeren har under ministeransvar givet et meget klart svar: der er ingen programmæssige kompetencer.

Formanden:

Fru Jytte Wittrock som ordfører.

Kl. 10.40

Jytte Wittrock (S):

Jeg skal beklage, at jeg først fik svaret fra ministeren i hånden, efter at jeg havde stillet spørgsmålet. Det er udmærket, at vi har det nu, men i øvrigt er vi også tilfredse med i Socialdemokratiet, at det godt nok efter pres lykkedes at få en eksperthøring mellem første- og andenbehandlingen.

På denne eksperthøring blev det gjort tydeligt for enhver, at ingen af eksperterne havde tiltro til, at man kunne opretholde programfladen og public service-forpligtelsen, som den er i dag, medmindre der blev stillet nogle krav. Bl.a. må der aldrig være forskel mellem public service-forpligtelserne på Danmarks Radios og TV 2's programflade, dvs. at uanset om TV 2 bliver privatiseret eller ej, skal der stilles de samme public

service-krav, og vi er tilfredse med, at det dog trods alt lykkedes så langt.

Det blev også klart, at selv om lovforslag nr. L 40 vedtages på onsdag, kommer der et spil efter dette, som vi i Socialdemokratiet vil følge meget nøje i bevidstheden om, at vi ikke er forligspartnere. Derfor kan vi jo godt være både vågne og opmærksomme, og det vil vi være.

Jeg kan undre mig lidt over, at i en sag som denne, som er så vigtig for os alle, er kulturministeren her ikke, men i kulturministerens fravær vil jeg stille den fungerende kulturminister følgende spørgsmål: Er det sådan, at ministeren vil sikre, at uanset hvad der måtte komme af besværligheder, tekniske og måske også politiske, vil man i det videre forløb sikre, at der er tre kvalitative niveauer i det danske medielandskab, nemlig det lokale niveau, det regionale niveau og det landsdækkende niveau?

Så vil vi i øvrigt også gerne på et eller andet tidspunkt indvies i, hvordan man har tænkt sig at opretholde den lytter/seerdialog, som ministeren på et meget tidligt tidspunkt har garanteret skulle etableres, men som vi i hvert fald ikke indtil videre har andet indblik i, end at det er noget, man aftaler med henholdsvis Danmarks Radio og TV 2.

Vi har tænkt os at stemme for nogle af ændringsforslagene og at stemme imod det samlede lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Den medielov, som nu gennemføres med virkning fra den 1. januar 2003, er en udløber af den aftale, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik den 2. juni 2002.

Jeg må sige, at der blev udfoldet rigtig store anstrengelser for, at aftalen skulle have et bredere grundlag end de tre partier, der kom med. Nu er kulturministeren ganske vist ikke til stede, men den fungerende kulturminister kan i hvert fald fortælle kulturministeren, at jeg synes, han personlig udviste utrolig stor aktivitet for at få lavet en bred aftale.

Den dag i dag står det for mig som et mysterium, hvorfor Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Kristeligt Folkeparti ikke gik med i den aftale. De fik sat en lang, lang række fingertryk i den mediepolitiske aftale den nat, og jeg mente faktisk, det kun var en formalitet, da de fire partier gik uden for døren og kom tilbage og meddelte, at de naturligvis ville være med, men ville have betænkningstid til næste dag.

Men vi kender alle resten af historien. De meldte fra ét efter ét.

Netop den åbenhed, der blev udvist i forbindelse med medieaftalens tilblivelse, vil jeg godt komme ind på. Hvis man kaster blikket tilbage på den medieaftale, der i realiteten er gældende den dag i dag, og som den tidligere regering indgik, blev Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative holdt totalt uden for. Det er mit indtryk, at den blev lavet i en stue i Århus hos et tidligere folketingsmedlem, og det må man også gerne, men jeg synes nok, man kunne have gjort et eller andet for at drage den daværende opposition ind i billedet. Det var bestemt ikke sådan, det foregik denne gang, for alle tre partier, både Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, var meget optaget af, at vi skulle have alle partier med.

Kl. 10.45

Ved førstebehandlingen af forslaget her i Folketinget for nogle uger siden var der en meget heftig debat, vil jeg nok sige. Den har været lidt mindre heftig i dag, men alle de spørgsmål, der ryger gennem luften om TV 2, og hvordan TV 2 eventuelt bliver privatiseret, er slet ikke en sag, vi kan behandle kvalificeret i dag, for hele det grundlag, der skal til for eventuelt at privatisere TV 2, er først til stede i begyndelsen af det nye år.

Hvordan kulturministeren vil kundgøre det for både forligspartierne og oppositionen, må han selv finde ud af. Men jeg har tiltro til, at det vil foregå på en fair, redelig og ordentlig måde, og som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, når vi har drøftet medielovgivningen, skal det nye TV 2 også i en eventuel privatiseret form have den samme stærke udformning, som vi kender i dag. Jeg tror faktisk, at både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er hundrede procent enige om, at et privatiseret TV 2 ikke må have en lavere kvalitet end den, vi kender i øjeblikket.

Så vil jeg godt sige – ikke for at pirke lidt til sårene, selv om man skal gøre det en gang imellem – at med hensyn til den trussel, vi har hængende over hovedet, om at samle 72 underskrifter og få behandlingen af lovforslaget udsat i 12 dage, som man har ret til, har jeg egentlig aldrig fundet ud af, hvorfor man pludselig opgav den tanke. Det kan måske være, fordi Socialdemokratiet, De Radikale og SF fik kolde fødder alene ved tanken om, at de skulle kalde alle deres folketingsmedlemmer ind den 19. december, og ikke syntes, det var nogen smart idé.

Men det var nok heller ikke så smart bare uden videre at opgive den tanke, og så fik man arrangeret den høring, vi var til forleden dag. Jeg må sige åbent og ærligt, at den høring kunne jeg godt have undværet. Den bragte ikke noget som helst nyt for dagen, og jeg følte – og nu siger jeg præcis, hvad jeg følte – at de, der kom med indlæg under høringen, stort set alle sammen tilhørte den fløj her i Folketinget, som er imod medieloven. Jeg siger åbent og ærligt, at sådan fornemmede jeg det efter at have siddet der et par timer.

Nu stemmer vi om ændringsforslagene, og på onsdag kommer lovforslaget til endelig vedtagelse her i Folketinget, og her stemmer Dansk Folkeparti naturligvis for. I dag skal jeg meddele, at vi stemmer for kulturministerens ændringsforslag, og da vi er forligspartnere, stemmer vi selvfølgelig imod alle de ændringsforslag, der er stillet af forskellige partier, som tilhører oppositionen til medieforliget.

Tiden læger jo som bekendt alle sår, men jeg synes egentlig slet ikke, der har været nogen sår i denne sag, bortset fra at jeg må sige åbent og redeligt, at det er mit indtryk, at de partier, der nu vil stemme imod den mediepolitiske aftale, inderst inde har fortrudt det. Men de kan bare ikke indrømme det ved at stå frem og sige: Vi har fortrudt det, nu vil vi gerne være med, for så vil de få en masse prestige-problemer ud af det, og det skal man naturligvis ikke påtage sig.

Jeg synes, man skulle bruge dagen i morgen til at finde ud af, at man på onsdag trykker på de grønne knapper. Det fortjener dette gode lovforslag, som jeg tror indeholder utrolig meget godt for det danske medielandskab.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er selvfølgelig ked af, at heller ikke hr. Poul Nødgaard vil forholde sig til de ændringsforslag, som er stillet, men det er selvfølgelig en stil, man selv vælger.

Men jeg vil godt afvise kritikken af Kulturudvalgets formand for at have lavet en ensidig høring. Det er en fuldstændig urimelig kritik af Kulturudvalgets formand, for jeg synes, Kulturudvalgets formand bestræbte sig på at lave en afbalanceret høring, hvor alle synspunkter var repræsenteret. Det vil jeg selvfølgelig takke for, og jeg håber, at når hr. Poul Nødgaard tænker nærmere efter, vil han også takke Kulturudvalgets formand i stedet for at kritisere på den måde.

Derudover vil jeg forholde mig til, at hr. Poul Nødgaard med stor overbevisning sagde, at public service ville blive bedre, når man privatiserede, og så er det bare, jeg spørger: Den private kanal TV 3, som vi har i dag, havde for nogle år siden en daglig nyhedsudsendelse, som de ikke har længere, og kan hr. Poul Nødgaard eventuelt bidrage til Folketingets forståelse af, hvorfor de mon opgav deres nyhedsdækning?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg fatter simpelt hen ikke, hvad der er galt i at bede om en høring. Vi havde en deputation inde efter førstebehandlingen, og her sagde højesteretsdommer Per Walsøe, at hvis vi vedtager lovforslaget inden for 3 uger, er det en form for lovsjusk. Er det så ikke rimeligt, at man beder om en høring for at få afklaret nogle af de ting, der blev peget på? Det kunne vi ikke få i første omgang, og derfor var vi nødt til at bruge grundlovens § 41, stk. 3, om mindretalsbeskyttelse.

Panelet til høringen var bredt sammensat, både flertallet og mindretallet var med, og der var nærmest enighed på tværs af panelet om, at hvis man vil public service noget godt, er det her altså ikke en god måde at gøre tingene på.

Til sidst vil jeg stille hr. Poul Nødgaard et spørgsmål. Hr. Poul Nødgaard sagde, at efter en privatisering skal TV 2 stadig være, som TV 2 er i dag. Hvis der er den mindste tvivl, hvis rapportens hovedkonklusioner, når den bliver offentliggjort, peger på, at der er tvivl, vil man så sige nej til en privatisering af TV 2? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg noterer mig, at hr. Poul Nødgaard mener, at et mindretal selvfølgelig må underordne sig et flertals bedømmelse af, om sagerne er belyst tilstrækkelig grundigt. Jeg noterer mig også, at hr. Poul Nødgaard mener, at det, at der kommer deputationer i et udvalg og giver oplysninger, fremkommer med synspunkter og peger på perspektiver og konsekvenser, er uden betydning for et flertal. Det er jo flertallets egen sag, men hr. Nødgaard burde dog respektere, at mindretallet også har sin sag, og der sidder altså åbenbart nogle i mindretallet, som gerne vil lytte til deputationer og gerne vil afprøve synspunkter.

Derfor vil jeg gerne anerkende, at Kulturudvalgets formand hørte, hvad der blev sagt. Vi er fuldt ud tilfredse med den afbalancerede høring,

der blev afholdt, og derfor har vi ikke nødig at bruge de 72 underskrifter, der er indsamlet. Høringen blev holdt, det var vores ønske, det er vi glade for, og vi vil gerne kvittere over for udvalgets formand.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu er det, som om den høring, der blev holdt forleden, er kommet helt i centrum af mediebatten, og så må det være ærligt og redeligt, at jeg siger, hvordan jeg opfattede den. Jeg var der det meste af tiden, jeg sad også lidt i formandsstolen her i Folketingssalen, men lige så snart jeg var færdig med det, var jeg inde til høringen.

Det kan ikke være rimeligt, at nogen vil tvinge mig til at sige noget andet om den høring, end jeg rent faktisk mener. Jeg mener, det var en skævvredet høring, det skal jeg overhovedet ikke lægge skjul på. Jeg følte, at flere af dem, der var indkaldt – og det skal formanden for Kulturudvalget naturligvis ikke bebrejdes, for det var svært at finde de folk, der skulle tale på høringen, i løbet af 2-3 dage, og hastværk er som bekendt en gang imellem lastværk – ikke gav det, jeg vil kalde en objektiv, saglig fremstilling af hele mediepolitikken, men lad det ligge. Det er min holdning, og andre, der går på talerstolen, har en anden holdning, fordi de måske føler, at deres synspunkter blev bedre tilgodeset af de udtalelser, der fremkom fra de såkaldte eksperter.

Med hensyn til ændringsforslagene må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at med 2 minutters taletid kan jeg jo ikke nå at gennemgå alle syv ændringsforslag. Vi har naturligvis nøje vurderet de syv ændringsforslag fra bl.a. SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten, og det bliver et rungende nej til dem alle sammen. Sådan er forligsaftaler nu engang, så det kan vel ikke være nogen stor overraskelse for nogen, at vi stemmer nej til de ændringsforslag.

Hr. Khader siger noget om lovsjusk, men det må jeg på det bestemteste afvise. Den mediepolitiske aftale blev indgået den 2. juni, og så har man udformet lovforslaget i sommermånederne og fremsat det meget hurtigt efter, at Folketinget trådte sammen i oktober. Der har været oceaner af tid til at gå lovforslaget igennem og stille spørgsmål i Kulturministeriet, og hvad ved jeg, så at begynde at tale om lovsjusk og drage en højesteretsdommer ind i billedet – nej, det er ikke det niveau, jeg vil diskutere denne sag på.

Derimod vil jeg hellere sige noget om TV 2 – lampen lyser, så fru Marianne Jelved får ikke noget svar bedre på sit meget kvalificerede spørgsmål.

Kl. 10.55

Formanden:

Fru Jytte Andersen og derefter hr. Aage Frandsen og hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det var en aldeles forargelig kritik, hr. Poul Nødgaard kom med af denne høring. Der var et meget kvalificeret forum, og jeg kan betro hr. Poul Nødgaard, at i Socialdemokratiet har vi ikke ét sekund fortrudt, at vi står uden for denne medieaftale. Hvis vi alligevel havde gjort det, bekræftede høringen entydigt, at det fornuftigste, man kan gøre, hvis man vil sikre danskerne et godt fjernsyn, er at stå uden for aftalen.

Med hensyn til den nedladende holdning over for eksperterne, skal jeg sige, at det var altså de ypperste eksperter, og de var ikke bare fra Danmark. Den norske professor i medievidenskab og medlem af Norsk alment Kringkastingsråd, som det hedder, advarede faktisk entydigt imod en privatisering af TV 2 med den argumentation, at man ikke kan opretholde en god public service og et godt fjernsyn, når der ikke er økonomisk grundlag for det, og det er der ikke i den konstruktion, man åbner vejen for med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da Venstres ordfører holdt sit indlæg, mente han, at han kun havde et kort øjeblik til at fortælle noget om ændringsforslaget, og hr. Nødgaard talte om, at han kun havde 2 minutter. Jeg går ud fra, at hr. Nødgaard ved, hvor mange minutter der er til at forholde sig til ændringsforslag ved andenbehandlingen.

Med hensyn til høringen siger hr. Nødgaard, at den kunne han godt have været foruden. Det var vel, fordi udsagnene ikke blev, som hr. Nødgaard gerne ville, men jeg ved ikke, om hr. Nødgaard havde bedt udvalgsformanden og udvalgssekretæren om nogle bestemte navne, så ikke alle synspunkter blev tilgodeset. Flere af de eksperter, der var til stede og forholdt sig til public service-begrebet, er jo ansat på danske universiteter, og jeg tror ikke, man kunne have fundet nogen ansatte på noget dansk universi-

tet, som ikke ville have udtrykt noget, der mindede om det, der kom frem.

Der er selvfølgelig nogle, som har andre synspunkter, også fordi de har erhvervsmæssige interesser, og det er helt legitimt. Men med mit kendskab til tingene tror jeg ikke, hr. Nødgaard kunne have fundet én ansat på et dansk universitet, som havde sagt noget, der var meget anderledes.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil spørge hr. Poul Nødgaard fra Dansk Folkeparti: Hvad er det for argumenter, der sandsynliggør, at public service kan blive bedre i forbindelse med en privatisering af TV 2?

Hr. Poul Nødgaard sagde, at det vil blive bedre, men kan vi ikke få sat nogle ord på og høre nogle argumenter for det? Alt, hvad vi hører fra folk, der har forstand på det, er, at det ikke bliver bedre, og at det kommer under pres, og det er naturligvis rigtigt. Man opretter selvfølgelig en betalings-tv-kanal for at tjene nogle penge, og når man skal tjene nogle penge, er det klart, at der kommer et pres på, hvad man kan lave af f.eks. nyheder.

For det andet vil jeg høre: Hvad er egentlig Dansk Folkepartis opfattelse af den rolle, som bestyrelsen fremover skal spille i Danmarks Radio? Kan hr. Poul Nødgaard ikke prøve at sætte et par ord på det? Hvordan skal Danmarks Radios bestyrelse ifølge Dansk Folkepartis opfattelse forholde sig til spørgsmålet om, hvad der foregår i programmerne? Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi vi har stillet nogle ændringsforslag, og vi har indtil videre forgæves forsøgt at få at vide, hvad Dansk Folkeparti mener om de ændringsforslag. Men nu bliver spørgsmålet forhåbentlig besvaret.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg svarer fru Jytte Andersen og hr. Aage Frandsen under ét, for begge spørgsmål handlede om den såkaldte høring.

Fru Jytte Andersen kørte frem med det udtryk, at det var de ypperste eksperter. Ja, det var de set med fru Jytte Andersens øjne, men det var de bare ikke set med mine øjne, og så synes jeg, man skal lade sagen blive stående her. Vi har vidt forskellige opfattelser af det.

Med hensyn til hr. Aage Frandsens spørgsmål om, hvorvidt vi havde ønsket bestemte navne, vil jeg på det bestemteste sige på æresord: Det

eneste, vi har været underrettet om, var, at man var gået fra en underskriftsindsamling og over til en høring, og om vi kunne godkende datoen fredag kl. 12 eller sådan et eller andet i den retning. Og der sagde vi, at det havde vi ikke nogen problemer med. Det er, hvad vi har haft med den høring at gøre, og så er vi i øvrigt bare mødt.

Kl. 11.00

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg vil ofre det meste af min taletid på Enhedslisten – det er da ret flot, ikke sandt?

Med hensyn til public service: Jeg sagde, at det skulle blive bedre. Jeg sagde, at TV 2 efter en eventuel privatisering skal have samme høje indholdsmæssige niveau, som det har nu. Det kræver, sagde jeg, at de public service-krav eller den kontrakt, vi udarbejder, bliver skrevet på en sådan måde, at vi kan sikre os, at den kommende bestyrelse i TV 2 kan have hånd i hanke med, at man virkelig lever op til de høje krav, som i øjeblikket stilles til TV 2. Jeg vil nødig sidde og se på et TV 2 i privateriseret form, som har en meget ringere kvalitet end den, vi kender i dag. Så kan jeg ikke sige det meget tydeligere.

Og så vil jeg sige med hensyn til bestyrelserne – det er jo det, jeg næsten er blevet hudflettet for at have sagt, og det gentager jeg gerne til ære for de ordførere, der gerne vil høre det én gang til, og så bliver det også noteret i Folketingets protokoller endnu en gang – at de bestyrelser får et øget ansvar i forhold til de bestyrelser, der sidder nu, både på TV 2 og inden for Danmarks Radio.

Den øgede indflydelse skal de nu til at finde ud af at administrere i praksis, bl.a. overholdelse af public service-kontrakterne. De skal også have et samarbejde med direktionerne henholdsvis i Danmarks Radio og på TV 2 med henblik på at finde en daglig rytme i, hvordan det samarbejde skal fungere. Men at forestille sig, at det, at vi får nye bestyrelser, betyder, at de arbejder fuldstændig videre som de gamle, vil være politisk naivt at tro.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg kan oplyse hr. Poul Nødgaard om, at hans partifælle, fru Louise Frevert, sad i arbejdsgruppen. Der blev nedsat en arbejdsgruppe i Kulturudvalget, hvor arbejdsgruppens medlemmer kunne pege på nogle personer, der skulle deltage i et panel, men den kom ikke med nogen forslag.

Og det med hastværk: Jamen vi fik at vide, at andenbehandlingen skulle være i dag, mandag, og det vil sige, der ikke var andet at gøre end at afholde høring i fredags.

Til det med lovsjusk: Jeg sagde ikke noget om lovsjusk. Jeg refererede en højesteretsdom, og det er en form for lovsjusk, hvis man ikke tænker sig godt om.

Så vil jeg gerne gentage mit første spørgsmål: Vil man stemme nej til et kommende forslag til privatisering af TV 2, hvis nu det viser sig, at økonomien ikke er i orden?

Og det sidste er, om det kommende Danmarks Radios og TV 2's bestyrelser skal have øget ansvar og indflydelse: Kan man være lidt mere konkret? Handler det om Mellemøstindslag igen og rådhusklokkerne?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er meget underholdende at overvære debatten, men ikke desto mindre undrer den mig. Der er lavet et medieforlig i foråret, og der er brugt et flertal til dét, og der er en politisk uenighed om elementer i medieforliget, men der er bestemt ikke nogen som helst grund til at stille spørgsmål til eller rette kritik mod proceduren i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 40. Det holder sig inden for de tidsfrister, der er regler om her i huset.

Der er i proceduren ytret ønske om, at der skulle afholdes en høring. Den er blevet afholdt. Der har været samråd, der er afgivet betænkning, tillægsbetænkning og tilføjelse; i enhver henseende holder det sig inden for den mindretalsbeskyttelse, som er foreskrevet, og inden for Folketingets forretningsorden.

Med hensyn til høringen har alle, der har ønsket at være med i arbejdsgruppen, kunnet lade sig repræsentere. Dansk Folkepartis medlem af Kulturudvalget var i arbejdsgruppen, der har været ønsker fra forskellige sider om at få eksperter med til høringen, og de har været forespurgt, om de kunne den 6., og i det omfang de kunne, er de blevet involveret i programmet, ellers har vi måttet gå videre til næste navn i bedste forståelse inden for udvalgets arbejdsgruppe omkring eksperthøringen.

Der er proceduremæssigt intet at komme efter.

Kl. 11.05

Formanden:

Jeg ser meget gerne, at medlemmerne overholder taletiden. Det er sådan set det, vi har lampesystemet til. Det skulle ikke være så svært, vel?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt takke Kulturudvalgets formand for denne irettesættelse af hr. Poul Nødgaard.

Men derudover vil jeg godt fortsætte med at bore lidt i hr. Poul Nødgaards besvarelse, for det er jo interessant, at der ikke er nogen argumenter for det, man står og siger.

Hr. Poul Nødgaard siger, at der skal være den samme public service-forpligtelse, og at der skal være samme høje krav til public service i et privatiseret TV 2 som nu, men enhver ved jo, at TV 2 ikke er nogen guldgrube. Hvis det derudover er sådan, at der skal tjenes penge på TV 2, så er der jo kun to steder at få pengene fra: enten ved at få nogle flere indtægter, og det har man gjort lidt for – vi skal have øreklamer og medicinreklamer og alt det, der rigtig er usundt, ind i og omkring programmerne – og derudover så at få nogle færre udgifter, og de færre udgifter er i høj grad et spørgsmål om at skære ned på programmerne.

Derfor vil der komme et pres. Der vil komme et pres, og det forholder hr. Poul Nødgaard sig overhovedet ikke til. Jeg synes, det er kedeligt.

Formanden:

Hr. Poul Nødgaard, og så har jeg tilbage på listen hr. Aage Frandsen og hr. Jens Rohde på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Først tak til hr. Kim Andersen, hvor så end han befinder sig: Jeg synes, det var en glimrende fremstilling, han gav, og han skal bestemt ikke lastes for noget som helst vedrørende den høring, der blev holdt. Der har været gjort de største anstrengelser for at finde frem til nogle folk. At jeg ikke er helt enig i den personkreds er så en anden sag.

Dernæst vil jeg bruge lidt af min taletid på hr. Naser Khader, der ustandselig og igen både til hr. Jens Rohde og nu her til mig vil have os frem på banen for at fortælle noget om, om vi eventuelt kunne finde på at sige nej til privatisering af TV 2.

Det spørgsmål har vi besvaret et utal af gange tidligere, og jeg kan komme med svaret én gang

til: Spørgsmålet om privatisering af TV 2 finder sin endelige afgørelse formentlig – og jeg siger formentlig – engang i januar måned, når kulturministeren er færdig med hele sit udredningsarbejde, sine konsulentrapporter og sine tillægsrapporter, og jeg ved ikke, hvad det hedder alt sammen. Det bliver koblet sammen i én enhed, og de følsomme ting bliver trukket ud af hensyn til eventuelt senere at sende det i udbud, fordi det er klart, at så kan man ikke sende følsomme ting ud. Og først på det tidspunkt kan vi sige noget om, hvorvidt TV 2 skal privatiseres. Det overordnede mål er en privatisering af TV 2. Det lægger jeg ikke skjul på. Det har det været hele tiden, og det har man vidst også fra hr. Naser Khaders side.

Men det vil alt sammen finde sin endelige afklaring i januar måned, og jeg synes faktisk, det er spild af Folketingets tid at blive ved med at stå og bore i det spørgsmål. Man får ikke noget svar, der er tættere end det, jeg har givet her. Så den måned kunne man vel godt vente. Det er ca. 1 måned, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Poul Nødgaard gav udtryk for, at han godt kunne have været høringen foruden. Der er én ting i høringen, jeg lagde mærke til, som jeg synes også hr. Nødgaard skulle have lagt mærke til, for det var direkte henvendt til den tænkning, som hr. Nødgaard står for.

Den pågældende ekspert sagde, at der er forskellige definitioner omkring public service. Den tredje, han nævnte, var den markedsorienterede, som siger, at det er i forhold til markedet, man skal opfylde nogle ting, og at hvad der ikke kan klares på markedet, kan så ikke lade sig gøre.

Den anden tænkning var, at man lagde vægt på alsidighed, mangfoldighed og så på sikringen af national identitet. Hvordan tror hr. Nødgaard, at det vil gå med den side af det, hvis markedet alene bliver rådende? Og der er klart en tendens til, at markedet i højere grad bliver rådende med det, der ligger i både medieaftalen, og de skridt, der forventes efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når man hører debatten her, så er der jo ikke meget at sige til, at vi ikke er nået så forfærdelig meget længere eller er ret meget bagud i forhold til mange andre lande, når det gælder vores

elektroniske medier, fordi det er staten, der skal sidde på det hele.

Jeg vil godt bede hr. Poul Nødgaard om at bekræfte, at Helge Rønning fra Norge, som fru Jytte Andersen også nævnte før, absolut ikke var entydig i forhold til en privatisering af TV 2, og at det, at man lader markedet få større del af det, ikke behøver at betyde mindre public service eller dårligere programmer.

Kl. 11.10

Hr. Søren Søndergaard har nævnt, at det vil betyde færre nyheder. Hvad er der sket i Norge? Siden privatiseringen af TV 2 har man fået øget mængden af nyhedsudsendelser fra 1 time til 5 timer dagligt. Det er, hvad der er sket i Norge. Man har fået flere og bedre børneprogrammer, egenproducerede børneprogrammer. Det er, hvad der er sket i Norge. Hvordan kan man så stå heroppe og kalde det entydigt?

Formanden:

Det var sådan set en kort bemærkning til hr. Nødgaard, ikke? Ja – eller hvad? Ja tak. Så er det hr. Nødgaard.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, men jeg udnytter ikke min taletid denne gang, for der er jo ingen grund til, at jeg står og gentager det, hr. Jens Rohde har fremført.

Det er fuldstændig rigtigt, at den norske indlægsholder, eller foredragsholder, eller hvad man nu kalder ham, fremkom med de synspunkter, som hr. Jens Rohde netop har givet udtryk for her fra Folketingets talerstol.

Med hensyn til bemærkningerne fra hr. Aage Frandsen så lader jeg dem stå for sig selv. Det er hr. Aage Frandsens synspunkter. Jeg betragter det egentlig slet ikke som nogle konkrete spørgsmål til mig, så jeg vil lade dem stå her i luften for sig selv. Og så kan hr. Aage Frandsen jo have de synspunkter om de ting, som han havde med hensyn til national enighed, og hvad ved jeg. Det synes jeg er for langt at føre ud i Folketinget her i dag, så jeg har ikke planer om at gå yderligere ind i de synspunkter.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Først vil jeg godt forholde mig til noget af det, der kom ud af denne høring, vi havde i fredags. Og jeg vil godt tage udgangspunkt i det, som

Helge Rønning sagde. Det var jo, at der ikke er noget til hinder for, at en privatisering kan sikre opretholdelse af public service. Det sagde han.

Men det forudsætter to ting. Den ene er, at man stiller de samme krav til i det her tilfælde TV 2 i fremtiden som til Danmarks Radio. Det gør man i Norge for deres NRK og deres TV 2.

Det andet, han fremhævede, var, at der skulle være tilstrækkeligt økonomisk grundlag, bl.a. et reklamegrundlag. Og der er det jo sådan i Danmark, at TV 2 har ca. 1 mia. kr. i indtægt, men i Norge er grundlaget 1,4 mia.

Så det, Rønning sagde, var ikke, at det bare var at køre derudad, tværtimod. Sådan som det var stillet op, og som han kunne se det i medieaftalen, gik det ikke. Jeg tror også, hr. Jens Rohde godt ved, når han hører rigtigt efter, at modellen, som man lægger op til her, advarede Rønning kraftigt imod. Men han advarede ikke imod, at man privatiserede. Det kunne man godt gøre, hvis betingelserne var til stede.

Det er sådan, jeg tager ekspertviden. Ekspertter fortæller mig noget; jeg lytter, men jeg behøver ikke være enig med dem. Og det kan også være, at jeg er enig med dem i nogle ting, men måske uenig i vedkommendes grundlag. Men jeg har lyttet, og jeg forstod i hvert fald, hvad han sagde. Men der er åbenbart nogle, der måske ikke har villet forstå, hvad det var, han sagde.

Med hensyn til selve de ændringsforslag, som vi stiller sammen med en række andre partier, gør vi det, fordi vi mener, at der er en række ting i det, der laves nu, som forringer det, vi kender i dag, med en alsidig og en mangfoldig public service-organisation eller -organisationer.

Det gør man, fordi man for TV 2's vedkommende lægger de første spor i retning af, at man vil en privatisering. Men det er jo altså kun de første spor. Når jeg tager netop Helge Rønnings bemærkninger i betragtning, så er det, fordi grundlaget i Danmark ikke er til stede; men i det lovforslag, der ligger, tager vi altså ikke endelig stilling til det, det ved jeg udmærket godt.

Så går jeg til den anden del af public service, nemlig hvordan man sikrer det. Hvordan sikrer man uafhængigheden af den redaktionelle linje, som ligger i radio og tv?

Kl. 11.15

Når man tænker på, hvordan man ville reagere, hvis man f.eks. på store danske dagblade blev udsat for bestyrelser, der sagde: Nu vil vi til at bestemme, ikke enkelte artikler naturligvis, men alligevel gå meget grundigt ind i nogle

overvejelser om den redaktionelle linje, hvordan tror vi så, at danske dagbladsjournalister ville reagere? Der er planer om at fusionere bestemte dagblade. Det mener man godt man kan gøre og have den fælles bestyrelse, fordi man ved, der i Danmark er en tradition for, at uanset dette vil den redaktionelle linje være uantastet af, hvilken bestyrelse der er.

Vi kender det også i dag, at Ekstra Bladet og Politiken i en række spørgsmål kan have forskellige opfattelser.

Det er uklart, hvor langt man vil gå i det her, for efter de svar, vi har fået i dag – igen – må jeg sige, at det stadig væk er noget uklart, for der er jo tale om en ændring i forhold til den nuværende bestyrelses ansvar. Man skal ikke ned i detaljer, og vi kan forstå, at ministeren ikke synes, man nødvendigvis skal beskæftige sig med det, der skal ske lige omkring kl. 12. Det synes han ikke man skal. Men han siger ikke, at bestyrelsen ikke kan, og det kan den sådan set også i dag. Der troede vi bare, at der ikke var nogen i bestyrelsen, der nogen sinde kunne finde på at beskæftige sig med sådan noget. Og nu er der så bestyrelsesmedlemmer, der mener, at det er noget, de skal have indflydelse på.

Derfor er det også vigtigt, at man i den nuværende lovgivning er klar og præcis. Det er man ikke, og ministerens svar er heller ikke klart og præcist. Det er et forsøg på at skærme af i forhold til de mest grove og vidtgående ændringer, som f.eks. Dansk Folkeparti har været inde på, at de gerne vil have, men jeg kan ikke se, at det er skærmet endeligt af.

Men det, der altså er helt afgørende, er selvfølgelig at sikre, at Danmarks Radios medarbejderes redaktionelle frihed er til stede, og at der er en ledelse, som har ansvaret for den redaktionelle linje. Er man utilfreds med ledelsen i øvrigt, så kan man fyre den, men det er ikke bestyrelsen, der skal blande sig i en række af de forhold, som man kan frygte, at bestyrelsen i fremtiden vil blande sig i, uanset at der er lavet en afskærmning.

Det er også derfor, vi har stillet de ændringsforslag, vi har stillet. Det er netop for at understrege, at vi synes, det er vigtigt, at bestyrelsen stadig væk har det ansvar, den har i dag, og ikke skal have mere ansvar, end den har i øjeblikket, og ikke skal blande sig mere, end den gør i øjeblikket.

Det er nok de to ting, nemlig fremtiden for TV 2 og public service, der har været mest diskuteret, men der er jo også i det her lovforslag

en række ting omkring lokalradio og lokal-tv, og det er nok her, at vi mere end nogen andre steder ser, at den der markedstænkning, som ligger i lovforslaget, vinder frem. Der er en modsætning mellem at understrege alsidighed, mangfoldighed og sikring af nogle demokratiske rettigheder på den ene side og så en markedstænkning på den anden side. De behøver ikke at være i modsætning hele tiden, men de kan i hvert fald i nogle konkrete situationer være modsætninger.

Det er derfor, at vi også har sikret i tidligere lovgivning, at græsrodsradio og græsrods-tv i bogstaveligste forstand havde nogle vinduer i deres udsendelsesmuligheder. Disse forringes, samtidig med at man også giver de lokale kommercielle kanaler bedre muligheder end hidtil. Det er selvfølgelig fornuftigt i forhold til deres tænkning, fordi de så har mulighed for at tjene nogle penge, men det, som kan være risikoen ved det her, er, at det med at tjene penge måske bliver det mere afgørende, og det går så ud over den anden del.

Det er derfor, det var en oplysning, som jeg nok tror, flere kunne have haft glæde af, som kom på høringen, om, at der er forskellige opfattelser af public service: den mere markedsorienterede public service-opfattelse og den mere, skal vi sige, traditionelt demokratiske tænkning omkring public service, hvor man siger, at der skal tages hensyn til forskellige grupper i samfundet ud fra alsidighed og mangfoldighed, uanset om der er økonomi i det eller ej.

Det er den tænkning, der med det her lovforslag skubbes i retning af, at vi får en mere markedsorienteret tænkning, og det betyder så, at nogle af de ting, der ikke længere er økonomi til at producere, nok ikke bliver produceret i fremtiden.

Kl. 11.20

Det er klart, at Danmarks Radio med dens licensmuligheder selvfølgelig ikke bliver berørt på den her måde. Det gør de kun, i det omfang de økonomiske muligheder for Danmarks Radio via licensen ikke er så gode, som de har været hidtil, fordi licensen falder, og de tvinges til at lægge mere ud til produktion andetsteds. Det har jeg ikke noget imod at man gør, men jeg mener bare, at Danmarks Radio selv skal afgøre det. I denne her forbindelse er Danmarks Radios ledelse og bestyrelse altså bedre til at vurdere, end vi lovgivere er.

Hr. Poul Nødgaard var inde på, at alle partier havde fået noget i de her forhandlinger og sådan noget, og det var hr. Poul Nødgaard også i for-

bindelse med første behandling. Man må nok sige, at de, der er bedst til at vurdere, om man synes, man har fået nok, nok er os, som synes, at vi ikke fik nok ud af det. Og det er jo, fordi der er nogle grundlæggende skel, som er kommet omkring den måde, som det elektroniske mediebillede skal være på, og også på den måde, som Danmarks Radio skal være på. Nogle helt grundlæggende skel, som vi ikke har kendt tidligere med hensyn til medielovgivning.

Jeg vedkender mig gerne, at det medieforlig, der blev lavet tidligere, var et snævert forlig. Det var ikke mit ønske, men det var ikke mig, der sad for bordenden. Jeg synes, det var for snævert, men det brød ikke med den generelle tænkning, der havde været hidtil. Det førte en linje, som har været den gængse gennem masser af år, nemlig at man sikrer public service, og at man også sikrer det på en sådan måde, at både alsidighed og mangfoldighed er til stede, samtidig med at man også giver nogle kommercielle gode muligheder, også på lokalradio- og lokal-tv-området.

Det er altså ud fra de betragtninger, at vi har været med til at stille disse ændringsforslag, og vi må jo nok regne med, at de bliver forkastet. Det betyder jo så også, at vi stemmer imod lovforslaget i sin helhed under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er rigtigt, at der var en af eksperterne på denne her høring, der sådan set lavede en meget skarp opdeling mellem det sådan markedsmaessige public service og det demokratiske public service. Jeg mener faktisk, at den meget skarpe opsplitning, som blev lavet der, var helt hen i vejret. Må jeg understrege, at markedet er hr. Aage Frandsen, det er fru Jytte Andersen, det er hr. Jensen, det er hr. Rohde. Sådan er det. Og man kan udmærket få de her ting til at spille sammen. Det er jo det, man allerede gør i dag.

Husk på, at TV 2 i dag er 80 pct. reklamefinansieret. Det er i høj grad markedsbaseret, det er 80 pct. Dengang, man startede TV 2, sagde man også: Det kommer aldrig til at gå, der er ikke økonomisk grundlag for det. Men det var der jo, det har jo vist sig.

Så de forudsigelser om, at der ikke er økonomisk grundlag, er der ikke nogen dokumentation for på nuværende tidspunkt. Det er faktisk det, vi er ved at undersøge.

Og så er jeg altså nødt til at sige, at det lyder på hr. Aage Frandsen, som om vi nærmest afskaffer public service. Vi har jo for det første stadig væk den her meget skarpe public service-kontrakt, men derudover er det altså stadig væk sådan, at vi har fire radiostationer, der er licensfinansieret via Danmarks Radio. Og vi har to tv-kanaler, der stadig væk er rent offentligt finansieret, der er ikke en markedskrone via reklamer eller noget som helst i. Og der er altså 5 millioner mennesker her i Danmark, så der er da stadig masser af public service, som er offentligt finansieret. Nu får vi så også public service, som er privat finansieret. Det synes jeg måske ikke er så galt.

Så vil jeg bare have hr. Aage Frandsen til lige ganske kort at bekræfte det med udliciteringsprocenten på DR, at det er tallet, der er nyt, men ikke princippet, for det er allerede i dag sådan, at Danmarks Radio er forpligtet til at udlicitere 15 pct.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ja, Danmarks Radio har forpligtet sig selv til det at udlicitere. Det er jo det de selv har sagt at de ville, og så har den daværende kulturminister sagt, at det syntes man var udmærket.

Så kan jeg også godt røbe over for hr. Jens Rohde, at der var et ønske fra den daværende kulturminister om, at der var et tal, der skulle stå »øget« ved, men det blev netop ikke formuleret ind. Og der må man jo sige, at man en gang imellem kan have haft et lillebitte lillefingeraftryk, og det havde jeg i denne forbindelse ved, at tallet netop ikke blev øget.

Kl. 11.25

Så med hensyn til i hvilket omfang det her ændrer billedet: Det er jo ikke noget med, at det ændrer det fra dag til nat, eller hr. Jens Rohde vil måske sige fra nat til dag, men i en skumring bliver det mørke i mit billede mere udpræget forstået på den måde, at markedet jo bliver stærkere. Der er jo ingen tvivl om, at det bliver det, og at det er meningen med det, og der skal også færre penge til licens, som jo netop er ud fra den anden ting. Det er der jo ikke tvivl om.

Det der med, om det økonomiske grundlag er til stede eller ej, er det jo altså hr. Jens Rohde som skal bevise, og det er jo det, der i hvert tilfælde, mener jeg, er grundlaget for at sætte store spørgsmålstejn ved, om det er til stede. Man kan jo så tage stilling til senere, om det økono-

miske grundlag er til stede, men hvis TV 2 skal overleve, skal det sådan set have 40-50 pct. mere i reklameindtægt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det tror jeg ikke nødvendigvis behøver at forholde sig sådan. Nu taler man meget om, at man så skal skære ned i forhold til programmerne. Det er jo nok det dårligst tænkelige sted at skære ned, hvis man vil tjene nogle penge, for man er nødt til at sørge for, at der er nogle seere til de udsendelser, som man har.

Hvis man nu f.eks. sammenligner TV 2 med svensk TV 4 og TV 2 i Norge, så kan man se, at omkostningsniveauet på stationen i Danmark er væsentlig højere end de andre steder.

Og når vi tager en markedstænkning ind i det her, så er det jo bl.a. også, fordi det er rigtigt, at der skal flere penge ind i markedet. Vi skal have et friere marked, således at der kan blive plads til flere aktører, så staten ikke med sin meget voldsomme hånd over det danske mediemarked forhindrer andre i at udvikle sig, tjene penge og derved lave både bedre radio og tv; for forudsætningen for, at man kan lave godt radio og tv, er selvfølgelig også, at man har tjent nogle penge.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, der er det store spørgsmål, er jo, hvor mange penge der er på det her marked til at finansiere det. Altså hvor mange penge kommer jeg og andre danskere i fremtiden til at bidrage med til finansiering af lokal-tv, lokalradio, som er kommercielle – TV 2, TV 3, TV Danmark – for det gør vi jo via vores forbrug, via reklamer?

Vi ved ikke præcis, hvor stort det marked er. Det, jeg kan høre på hr. Jens Rohde, er en tro på, at markedet er ganske stort, fordi der er flere og flere firmaer, der vil til at reklamere. Vi har også TV Danmark 2, de skal jo også have det til at løbe rundt, og TV 3 vil selvfølgelig også have det til at løbe rundt.

Så det er altså et spørgsmål om, hvor mange penge vi skal aflevere via vores forbrug til at få disse udsendelser. I dag afleverer vi nogle penge via licens og også nogle via forbrug. Og der vil hr. Jens Rohde selvfølgelig have licensen sat lidt ned, det ved vi godt. Til gengæld skal jeg så bruge flere penge på forbrug, som skal gå til reklamerne.

Formanden:

Så tror jeg, det er hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg starte med at forholde mig til ministerens ændringsforslag, som er en lille smule tekniske. Det er lidt uklart, om der i virkeligheden bare er tale om en præcisering eller en rettelser, eller hvad det er.

Men hvis det skal forstås, så skal det vel forstås på den måde, at man strammer kravet om, at i de tilfælde, hvor der er tale om sponsorerede programmer, må disse programmer ikke være sponsoreret af arbejdsgiverforeninger, fagforeninger, politiske partier eller religiøse bevægelser.

Vi synes faktisk ikke, at det er nogen særlig god idé at stramme det krav. Vi synes faktisk slet ikke, at det krav skulle være der, i hvert fald ikke til arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.

Det hænger jo lidt sammen med den måde, som man i lovforslaget opfatter lighed på. Man opfatter lighed som noget mellem den enkelte ansatte og en virksomhed. Hvis man ønsker at sponsorere et program, så kan både den enkelte ansatte – én person – og virksomheden jo sponsorere et program. Men det er jo ikke lighed, for enhver ved, at den enkelte person aldrig nogen sinde vil have råd til at sponsorere et program. Det vil virksomheden derimod have. Derimod er der mulighed for, at der kunne komme lidt mere balance, hvis man gennem kollektive organisationer var i stand til at sponsorere.

Kl. 11.30

Nu står selve ideen allerede i lovforslaget før denne tekniske ændring, men vi er sådan set imod hele princippet og stemmer derfor imod dette ændringsforslag. Jeg vil ikke gå ind i vores egne ændringsforslag, for de er jo grundigt forklaret i den redegørelse, vi har lavet.

I forhold til hele forslaget som sådan er problemet jo, at det indgår i denne her idé om at privatisere, en idé, som ikke er skabt for at sikre et bedre tv, men en idé, som er skabt for at skaffe nogen penge til statskassen og så give markedet større indflydelse. Det er helt klart ønsket, at markedet skal have større indflydelse.

Vi vil ikke fuldstændig udelukke, at det kan lade sig gøre i hvert fald i en periode at opretholde en anstændig public service-virksomhed også i et privatiseret TV 2. Men det, der er fuldstændig klart ud fra al viden, der er på det område, er, at public service-virksomheden vil

komme under pres på en privatiseret fjernsynsstation.

Og hvis den ikke vil komme under direkte pres forstået på den måde, at man vil lave dårligere eller færre nyhedsudsendelser, eller hvad det nu kan være, der er dækket af public service-virksomheden, vil den komme under pres på den måde, at man vil have en kompensation for at være i stand til at drive kanalen. Det kan f.eks. være, at man vil have lov til at få betaling for den kanal, man driver. Så vidt jeg har forstået, er der ikke åbnet op for, at man skal have mulighed for i et privatiseret TV 2 at tage betaling. Men for mig er der ikke nogen som helst tvivl om, at det simpelt hen vil blive det næste krav, der vil komme, når tingene ikke kan hænge sammen.

Vi synes, det er en helt forkert udvikling, for det betyder også, at det er nogle helt forkerte kræfter, som får indflydelse i dansk medieindustri.

Da vi gik ind i forhandlingerne om et medieforlig, var vi faktisk interesseret i at nå frem til noget. Det var vi sådan set også sidste gang, hvor vi heller ikke var med. Vi var ikke med i den der lille kaffeklubovre i Jylland. Men vi har begge gange været interesseret. Og hvorfor har vi været interesseret? Fordi den danske medie-verden står over for nogle enorme udfordringer, som er dødsens farlige for det danske demokrati.

Vi ser det på avisområdet, hvor dagspressen, som på mange måder er fødekæden for det, der kommer i tv, er presset, og vi ser, hvordan aviserne derfor monopoliseres. I dag har vi to store bladhus, hvoraf det ene oven i købet er udenlandsk ejet. Det er en meget alvorlig udvikling, der må gøres noget for at sætte en bremse for.

Den udvikling vil selvfølgelig blive endnu værre, hvis vi også ser, at stadig flere fjernsynskanaler osv. kommer på udenlandske hænder. Derfor har vi sagt, at vi mener, at i Danmark, som netop er et lille sprogeområde, som netop er et område, der kan være trængt udefra, hvor medierne netop sikrer dansk kultur osv., skal vi tage den prioritering at sikre to public servicekanaler med offentlig støtte, som kan være i konkurrence med hinanden.

Det vil sige en offentlig public service-kanal, der hedder TV 2, og en offentlig public service-kanal, der hedder Danmarks Radio. Lad dem så være i konkurrence med hinanden, så vi netop ikke får stats-tv, så vi netop får forskellige synspunkter, og lad så selvfølgelig alle de private,

der har lyst til det, lave alt det fjernsyn, der overhovedet er mulighed for inden for de tekniske rammer.

Derfor undrer det mig også utrolig meget, når f.eks. hr. Jens Rohde i forbindelse med førstebehandling sagde, at kritikerne vil have, at staten skal sidde på det hele. Jeg tror, at hr. Jens Rohde direkte sagde, at vi skulle have ophævet statens monopol på landsdækkende tv-sending. Jamen det er jo fuldt ud muligt at sende til alle husstande i Danmark. Det kræver bare, at man laver så godt tv, så folk går hen og køber en parabol, og så kan hvem som helst gøre det.

Men sagen er jo, at markedet ikke fungerer særlig godt. Markedet fungerer utrolig dårligt, og derfor har vi jo set fra TV 3, som havde nyhedsudsendelser en gang, at de droppede den brede nyhedsdækning. Den måtte de droppe. Og hvis man snakker med folkene fra TV 3, var det ikke, fordi de ønskede at droppe nyhedsdækningen. Tværtimod er de faktisk kedede af det. De ville gerne have den nyhedsdækning. Men de droppede den af en eneste årsag: de kunne ikke få økonomien til at hænge sammen.

Kl. 11.35

Det er det, der vil ske med en privatiseret kanal. Nyhedsdækningen, public service, vil komme under pres, udenlandske ejere vil kunne få mulighed for at komme ind, og alt det, som vi normalt siger, det er vigtigt at bevare for et lille sprogområde, sprog, kultur osv., vil blive sat under pres. Det er en helt forkert udvikling, og derfor er vi selvfølgelig absolut heller ikke kedede af, at vi ikke er med i det her.

Vi er glade for, at vi ikke er med i det her, og vi regner som en selvfølge med, at de partier, der står uden for det her, forpligter hinanden på, at når der kommer et nyt flertal, og det gør der jo på et eller andet tidspunkt – det kan være, det tager 3 år, eller det kan, Gud forbyde det, måske vare 5 år, det er jo slemt at forestille sig, men det kan måske vare 5 år – bliver det her lavet om. Så bliver der lavet en ændring af det her. Så vil det her forlig ikke blive opretholdt.

Det er der jo gode muligheder for, i og med at det forlig, der ligger, er så utrolig snævert. Der er alle muligheder for at få det lavet om, så man kan lige så godt med det samme indregne – sagt til finansministeren, som skal dække det her skattestop – at det ikke bliver en særlig stor salgspris, fordi det vil ligge som en klar, underforstået kendsgerning, at det her forlig vil blive lavet om, lige så snart der kommer et andet politisk flertal.

Hr. Jens Rohde forsøgte til sidst at komme med forskellige argumenter. Et af hans argumenter var, at et privatiseret TV 2 vil blive en lige så stor succes som Tele Danmark. Vi kan så hver især vurdere, hvor stor en succes vi synes Tele Danmark har været. Men måske er det i virkeligheden en mere præcis sammenligning, end hr. Jens Rohde bryder sig om. Det repræsenterer måske meget godt fremtiden for TV 2, nemlig at TV 2 bliver overtaget af Time Warner eller en eller anden anden amerikansk mediemonopol, som så viser Snurre Snup det meste af dagen afbrudt af reklamer for Budweiser og håndkøbsmedicin.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det her medieforlig jo faktisk, hvis man kigger på stemmeantallet, noget bredere end det medieforlig, som blev indgået af den tidligere regering, men som hr. Søren Søndergaard heller ikke havde lod og del i. Det skulle bare lige med.

Et salg af TV 2 har intet med regeringens skattestop at gøre. Det tror jeg at finansministeren og også økonomi- og erhvervsministeren kan bekræfte.

Jeg skal ikke gå ind i den større polemik med hr. Søren Søndergaard, for den har vi haft, og vi er sådan fundamentalt uenige om, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Jeg vil bare sige, at i forhold til spørgsmålet om den del, der hedder forbud mod sponsorering af tv-programmerne, er det ændringsforslag, som kulturministeren har stillet, en kommateringsændring. Det er bare et komma, der er blevet flyttet. Så det er rent teknisk.

Men det er rigtigt, at det er en lov, som man afskaffede ved det sidste medieforlig. Vi var imod, at man afskaffede det, så det er noget, som vi så genindfører her. Selve ændringsforslaget, for bare lige at slå det fast, er af rent teknisk karakter.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror også, jeg nævnte, at det var af teknisk karakter. Ikke desto mindre står der jo faktisk i bemærkningerne, at det rejser tvivl, og derfor har man altså følt det nødvendigt at stille det ændringsforslag. Det er så det, vi forholder os til ved at give vores principielle holdning til det her spørgsmål til kende.

Så forstår jeg da udmærket, at hr. Jens Rohdes parti, som er et parti, der repræsenterer de store

erhvervslivsinteresser, udnytter den situation, at man sammen med Det Konservative og Dansk Folkeparti har et flertal i Folketinget, til at privatisere og liberalisere og give mere rum for erhvervslivet og for private interesser. Det forstår jeg da udmærket, for det er jo også de interesser, som er med til sponsorere det parti, som hr. Jens Rohde kommer fra. Så det er der ikke noget underligt i.

Jeg synes bare, det er vigtigt, at hr. Jens Rohde pointerer, at det kan man bl.a. gøre, fordi det medieforlig, der blev indgået sidste gang, var meget smalt, og dermed kunne man, når der kom et nyt flertal, også ændre det. Og det eneste, jeg bare siger, er, at når der kommer et nyt flertal, vil vi fra Enhedslistens side i hvert fald gøre alt for, at det her medieforlig bliver revet op med rode.

Formanden:

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Kl. 11.40

Bodil Kornbek (KRF):

Vi skal i fremtidens mediebillede sørge for, at vi får tv, som er mangfoldigt, alsidigt og også henvender sig til snævre målgrupper i samfundet. Der skal også være et mediebillede, som tilgodeser det lokale græsrods-tv, som har regionerne med, men som selvfølgelig også afspejler det nationale tv, det dansksprogede tv og den danske kultur. Så kan man spørge sig selv, om det er det, vi får med L 40.

Nu har diskussionen jo gået meget på privatisering af TV 2. Vi sagde fra begyndelsen, at det accepterer vi. Hvis det er udgangspunktet, er vi med til det. Vi skal så sørge for, at de ønsker, vi har til fremtidens mediebillede, også bliver opfyldt med en eventuel privatisering af TV 2.

Så er der flere, der har tvivlet på, om det kan lade sig gøre. Under høringsen hørte vi Helge Rønning fra Norge om, hvordan de havde gjort det i Norge. Og man må jo sige, at der er sammenhæng i tingene i Norge. Der er et økonomisk grundlag; der er mulighed for børneprogrammer; der er mere nyheds-tv, og man når også at lave norsk drama til den samiske befolkning. Det vil sige, at der er både økonomi, skrappe public service-krav, også skrappe reklamerregler for den sags skyld, og det har kunnet lykkes for dem i Norge.

Om grundlaget så også er til stede her, kan man selvfølgelig have sine tvivl om. Men jeg må også erkende, at der jo ikke på nuværende tids-

punkt ligger et grundlag for at kunne tage den vurdering klart og tydeligt. Der er jo tale om, at vores reklameandel i Danmark ikke er lige så stor som i Norge, og dermed er økonomien måske ikke helt på plads. Det må vi så se med den udredning, der kommer på området.

Selv om vi ikke er en del af dette forlig, er det klart, at vi vil følge udviklingen og se på public service-delene, hvilket krav der bliver stillet fremover, og så må vi håbe, at det hele kan gå op i en højere enhed på den ene eller den anden måde.

Når vi står uden for forliget, er det jo bl.a. på grund af det med græsrods-tv, og der var reklamerreglerne, som vi ikke var tilfredse med, da vi synes, at der skulle være en stramning i forhold til børn og unge og alkohol og medicin. Det kunne vi så ikke få igennem.

Vi synes også, der var for stor uklarhed omkring programansvar i TV 2 og Danmarks Radios bestyrelse. Jeg har læst kulturministerens svar. Jeg synes også, at det lyder rimeligt, men da det ikke er en del af lovteksten, og da jeg stadig væk ikke er helt sikker på, hvor Dansk Folkeparti er, så synes jeg, det er problematisk, at det ikke bliver præciseret meget nøjere.

Vi er da nervøse for, at vi skal få en politisering af medierne, og det ønsker vi på ingen måde. Det gør ministeren heller ikke, kan jeg læse i det svar, vi har fået. Jeg vil ikke fremstå som værende naiv, men jeg må håbe på, at den præcisering, der kommer, vil leve op til de hensigter, der er med det.

Det er klart, at vi vil følge det her nøje og på alle områder også i fremtiden, også når rapporterne kommer, og når grundlaget for en eventuel privatisering af TV 2 foreligger, og vi vil se meget nøje på de public service-kontrakter, der kommer: Hvad er det, de indeholder?

Betyder det, at der ikke bliver tale om forringelse, er det fint, men betyder det det modsatte, vil vi også være meget op på mærkerne og pege på, at det ikke er det, vi er blevet lovet her i Danmark, og det er slet ikke det, regeringen lever op til. Det må vi jo så se i fremtiden, det kan vi jo ikke spå om nu.

Vi har været med til at stille de her ændringsforslag, for vi synes selvfølgelig, at der er tale om forbedringer, men det er der så mange andre der ikke synes. Sådan er det.

Kulturministeren (Bendt Bendtsen, fg.):

Jeg skal blot ganske kort nævne, at fru Jytte Witrock spurgte til, om regeringen ønskede tv både

lokalt, regionalt og landsdækkende. Det kan jeg svare ja til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 11.45

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 51 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 49 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 9 og 10 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 49 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 44 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2003.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 1/10 2002. Første behandling 3/10 2002. Betænkning 23/10 2002. Anden behandling 31/10 2002. Tillægsbetænkning 27/11 2002. Første del af tredje behandling 6/12 2002).

Lovforslaget som helhed sattes til forhandling.

Formanden:

Vi går nu i gang med debatten om finanslovforslaget som helhed. Taletiden for ordførere og andre er som ved debatten i fredags. Men først er der en mundtlig indstilling fra Finansudvalgets formand.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter debatten i fredags om ændringsforslagene og ikke mindst afstemningerne om ændringsforslagene, der var stillet til finanslovforslaget for 2003, har Finansudvalget holdt et møde, hvor vi teknisk har gennemgået afstemningsresultaterne.

Jeg kan herefter på et enigt udvalgs vegne meddele, at denne gennemgang ikke har givet anledning til bemærkninger eller til, at der stilles yderligere ændringsforslag. Det betyder, at vi kan indstille finanslovforslaget til fortsat behandling her i dag.

Herudover vil jeg gerne benytte denne lejlighed til igen i år at rette en tak på Finansudvalgets vegne til de dygtige folk, vi har i sekretariatet, som har hjulpet os med arbejdet omkring finanslov 2003. Igen i år er der gjort et veludført arbejde, bl.a. med de over 700 ændringsforslag, der har været stillet.

Det er jo en utrolig lettelse for os i Finansudvalget, at alle de praktiske ting, der bliver løst, bliver løst så smidigt og imødekommende over for os, som tilfældet er. Så derfor skal der fra et samlet Finansudvalg hermed lyde en tak for veludført arbejde. Og fortsat god debat med finansloven for det kommende år.

Formanden:

Jeg vælger at udsætte mødet her, som så genoptages noget før end sædvanlig. Det genoptages i dag kl. 12.45.